

28 d'Octubre del 87.

Es pot passar? Doncs nit de Funes,
fa molts de dies que no he vingut a veu-
re'l i avui ho pensat: té, fa tant mal
temps, i tan curpiolat estar-se sol, potria
que anessi a veure en Mirino i no farien
companyia mutuablement. Si vesies permet,
prencho rient. Ell es molesta: s'esta millor
als pens del llet, i m'ha calent, sobretot.
Ja procurari no aixafar-li el peu...

Quin dia més estrany oi? I'hi ha fignut
unes regales un cel prim prim; d'altra cope
i fosc com un mal pensament. Ells que
diu que hegi regut boni; però en canvi
ni ha produït una emocio estranya, ben
agradable. He sentit ploure damunt dels r:

des de la cambra, quan m'he despertat
del tercer son. Faria llargi mesos que no ho
havia sentit i he recordat que és una mui-
rixa que m'agrada molt. Ho tingut una
d'aquesta dona tan trempada que començà
ací i li he demanat els complements que l'es-
pectacle. Aivencas les meves cortines. Ho ha fet
d'una manera ben fantàstica: una per aci
l'altra per allà amb una falta d'estètica
tan notable que la nostra professora de "eco-
nomia domèstica" s'hi hauria indignat. Però
a mi no em cancionen aquesta filigrana
i davant del desmenjament de les cortines
he imaginat les falcelles gràcils i volcials
sota d'una silfeta en ple ball. Qualseu
l'aigua anava cantant cada vegada amb
una mui gran pertal com la galèria
m'estava amurada i el petit llac es feia
cada vegada més profund. Els terts florits
encara semblava que navegassin tan fort
era el brandeig de les seves fulles amb el vent

i l'aigua. Siés que m'hanien renyat
mansa de bona fama hauria anat per
desolat a jugar en la gran bassa amb el
meu cotinat vaixel... Però pués cosa de
dir! es pensarà que he tingut una onada
a fa: la companyia, i no supos, una senyala,
ra jo he finat la quinta.

Entre fossa fèpencia aquesta tarda. He
dormut profundament a l'hora de la cura
i he somniat. Un somni tan llarg, tan
ple de personatges que és molt difícil de
recordar. Després he anat somniant una
veneta fina fina, que no se' pot pas men-
murava al peu del llit. Graciosa, i més
tra fina que no he tingut mai, veueni que
contenia quatre coses, incloentment per calures.
La. Ha la Rosa que veia a becaua amb mi,
i protestava que la fos esperant tant. & tan
to desportar-se poc a poc... Entre caparrada
i caparrada he culleretat la meua feina. de
vés, ah! després, la infora m'ha preparat
un filhè d' aquells que fan venir l'allegria

a flor de pell. Una magrana, batjada amb
un vinet que resonaria als monts.

Després, després les tres quarts recitls que
no se' per que m'han semblat tristes, millor
dit, que estaves trist. I llavors he pensat,
he avarat un moment, si li estirava el ti-
goti: ha avarat una altra il·lusió.

Sento que se la vela: si m'atrapa
aquí rondinaria. No m'vaig. És el favor
d'estar content i de no deixar-te presche
per l'ensopiment. Ja és aquí.

Deixa nit.

Preco

Aquell somni tan quadrat... no
dóna-me que representa? No ha semblat veure
dos cims (!). Ah! no acabes de traduir el
sonet? Almenys deixa-me l'èlegia en francès, si
no, no.